

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120270461
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120270461.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v spore žalobcu: Myrent s.r.o., IČO: 51 489 546, so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, zast.: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava, IČO: 31 383 408, zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 1.011 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 66 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 2.11.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšku zamieťa.

III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 96%.

odôvodnenie:

1. Návrhom v upomínacom konaní sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 1011 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne a náhrady trov konania.

X. U. žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.E. došlo v Z. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky T. S Q.: Z ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená O. U.á, bytom R., E. XX Z. ako poškodený. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla C. S., Q.: Z v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného.

3. Poistná udalosť je evidovaná pod č. 1525.6784/E.-4 (1963261). Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 9/2019 zo dňa 13.XX.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky Peugeot Rifter, Q.: Z v čase od 13.XX.2019 do 13.09.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0122019 zo dňa 19.09.2019, splatnú dňa 19.09.2019 na sumu 1.425,- EUR. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 13.XX.2019 do 13.09.2019, t.j. 31 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 45,- EUR. V sume 1.425,- EUR je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- EUR.

4. Poškodený zároveň dňa 19.09.2019 postúpil žalobcovi svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. 1525.6784/E.-4 (1963261) zo dňa XX.XX.E. z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.425,- EUR, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 19.09.2019. Poukázal

na to, že z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 16.10.2019, zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 16.10.2019 zároveň žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 414,- EUR. Krátenie poistného plnenia bolo dôvodené vlastným určením doby prenájmu náhradného vozidla, a to v rozsahu 10 dní. Poistné plnenie bolo tiež neoprávnene znížené o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, a to aj napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky účelne vynaložené náklady. Takto určené poistné plnenie bolo následne znížené o odpočet nákladov, ktoré by vznikli prevádzkou vlastného motorového vozidla. Náklady vo výške 1.425,- EUR boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedenú dobu vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil.

5. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania. Dňa 16.10.2019 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 02.11.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považuje takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je žalobca nútený obrátiť sa so svojim nárokom na súd. Uplatnený nárok vo výške 1.011,- EUR spočíva v rozdiel sumy vo výške 1.425,- EUR uvedenej na faktúre č. 0122019 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 414,- EUR.

6. Dňa 11.6.2020 bol Okresným súdom Banská Bystrica v konaní sp.zn. 5Up/617/2020 vydaný platobný rozkaz, ktorým žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu vo výške 1.011,- EUR spolu s príslušenstvom. Žalovaný v zákonnej lehote podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní podal odpor, ktorý odôvodnil tým, že popiera všetky skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré sa týkajú údajného vzniku peňažného nároku voči žalovanému, ktorý je uplatnený v konaní. Žalovaný zároveň uviedol vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, najmä že neuznal opodstatnenosť nároku žalobcu na zaplatenie nájomného za prenájom motorového vozidla Peugeot Rifter, Q.: Z v trvaní 31 dní od 13.8.2019 do 13.9.2019 vo výške 1.425,- EUR (nájomné vo výške 45,- EUR/deň a cena 30,- EUR za pristavenie a prevzatie motorového vozidla). Žalovaný uznal opodstatnenosť nároku žalobcu na náhradu nájomného iba v rozsahu 10 dní (od 13.8.2019 do 22.8.2019) a vo výške 414,- EUR, ktoré žalobcovi aj uhradil. Zvyšok vo výške 1.011,- EUR (domnelá pohľadávka uplatnená v tomto konaní) žalovaný neakceptoval, a to z dôvodu, že nájomné za náhradné motorové vozidlo od 23.8.2019 do 13.9.2019 nemožno považovať za skutočnú škodu, ktorá by vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou špecifikovanou v žalobe. Z faktúry za opravu motorového vozidla T. S. Q.: ZA990HB (motorové vozidlo poškodené dopravnou nehodou) totiž vyplýva, že táto bola vyhotovená už dňa 22.8.2019, tzn. oprava motorového vozidla bola ukončená v uvedený deň (deň dodania tovaru/ služby). Dôvod na trvanie prenájmu náhradného motorového vozidla po ukončení opráv poškodeného motorového vozidla (22.8.2019) tak nebol daný a prenájom náhradného vozidla od 23.8.2019 do 13.9.2019 nebol nevyhnutný a opodstatnený. Tiež vyslovil názor, že poplatok za pristavenie vozidla nemožno považovať za súčasť skutočnej škody, ktorá by mala byť hradená z povinného zmluvného poistenia, z povinného zmluvného poistenia možno uhradiť iba skutočnú škodu. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky (uverejneným pod č. Rc 7/92) nemožno priznať náklady, ktoré by poškodenej vznikli prevádzkou vlastného motorového vozidla. Žalovaný, preto legitímne krátil z poistného plnenia náklady, ktoré by poškodenej vznikli používaním vlastného motorového vozidla.

7. Poukázal na to, že poškodené motorové vozidlo bolo k dispozícii už dňa 22.8.2019, avšak žalobca si neodôvodnene uplatňuje nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla aj za obdobie od 23.8.2019 do 13.9.2019 (ďalších 21 dní). Zdôraznil, že žalobca v konaní nepreukázal dôvodnosť takýchto výdavkov, keďže poškodenej nič nebránilo vyzdvihnúť si svoje motorové vozidlo ihneď po skončení jeho opravy. Takýmto konaním sa iba „umelo“ navyšujú náklady za prenájom náhradného motorového vozidla, a teda výšky škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorú má žalovaný (ako poisťovateľ) uhradiť. Poškodená má z poistenia zodpovednosti právo na náhradu iba preukázaných a účelne vynaložených nákladov. V tomto prípade nie je možné hovoriť o účelnosti výdavkov za prenájom náhradného motorového vozidla v čase, kedy už poškodené motorové vozidlo bolo opravené a prevádzkyschopné. Ak žalobca tvrdí, že cieľom náhrady škody je právo poškodenej na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou, výška tejto skutočnej škody nie je daná akoukoľvek vyplatenou čiastkou, ale len čiastkou nutne a účelne vynaložených výdavkov, ktoré majú priamy súvis s poistnou udalosťou. Žalovaný teda nemôže z poistenia zodpovednosti akceptovať refundáciu nákladov za pristavenie a prevzatie vozidla, keďže poškodená „v skutočnosti“ ani neuhradila

takýto druh výdavku. Žalobca si ho určil sám a ako postupník sa jeho refundácie domáha priamo voči žalovanému. Takýmto správaním žalobca iba umelo navyšuje škodu, nie však skutočnú, na ktorej navyšovaním má ekonomický záujem. V prejednávanej veci nebol dostatočne preukázaný nárok žalobcu na náhradu škody. Dôkazné bremeno pritom zaťažuje žalobcu.

8. Tiež poukázal na to, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody za prenájom náhradného motorového vozidla listom zo dňa 19.9.2019, ktorý bol žalovanému doručený dňa 26.9.2019. Žalovaný avšak splnil listom zo dňa 16.10.2019 podmienku, ktorá v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania. Keďže žalovaný oznamovaciu povinnosť splnil v normatívnej lehote, nie je podľa § 11 ods. 8 ZoPZP povinný žalobcovi uhradiť úroky z omeškania. Eventuálny nárok na úroky z omeškania by mohol žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by žalovaný neplnil poisťné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle § 11 ods. 7 ZoPZP. Uviedol, že k predmetnej otázke zaujal totožné stanovisko aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017 prijal nasledujúci záver: „Zákonodarca v § 11 ods. 6 ZoPZP jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (OZ). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 ZoPZP. Z dikcie tohto ustanovenia [§ 11 ods. 6 písm. a),b)] je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poisťnej udalosti...Správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie je pritom irelevantná, nakoľko v zmysle citovaného ustanovenia je poisťovateľ povinný len poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému, čo v prejednanom prípade žalovaná ako poisťovateľ v lehote troch mesiacov aj splnila. To, že žalovaná neodôvodnila odmietnutie poisťného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP do omeškania...“. Predmetný záver zaujal Najvyšší súd SR opakovane, a to aj v rozsudku zo dňa 26.2.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017. Žalovaný preto namietal aj uplatnenie úrokov z omeškania, ktoré je v celom rozsahu nedôvodné.

9. Žalobca vyjadrením ďalej uviedol, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu je podľa jeho názoru rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy autoservisu, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poukázal na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinением, ale zavinением klienta žalovaného. Nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Zdôraznil, že žalovaný vo svojom vyjadrení namieta, že nemožno akceptovať názor žalobcu, že žalovaný je povinný nahradiť poškodenému akékoľvek výdavky. Žalobca si v tomto konaní neuplatňuje akékoľvek výdavky a ani neprezentoval názor, že žalovaný má povinnosť uhradiť akékoľvek výdavky poškodeného, preto sa javí takáto formulácia za zavádzajúcu. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje len skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodenému v súvislosti so škodovou udalosťou zapríčinenou klientom žalovaného, za ktorú žalovaný priamo zodpovedá, jej dôvodnosť a účelnosť vyplýva z predložených listinných dôkazov a zodpovednosť žalovaného, ktorá mu vyplýva priamo z povinného zmluvného poistenia nemožno vylúčiť, resp. obmedziť len do jemu vyhovujúcej miery.

10. Tiež uviedol, že nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalovaného, že trvanie prenájmu náhradného vozidla je dôvodné iba do doby ukončenia opravy poškodeného vozidla, resp. vystavenia faktúry za opravu. Poškodená bola totiž zavinением klienta žalovaného vylúčená z užívania svojho vozidla až do okamihu, kým žalovaný neuhradil predmetnú faktúru za opravu poškodeného vozidla (doručil krycí list) autoservisu. Opätovne zdôraznil, že autoservis nevydá poškodenému opravené vozidlo, pokiaľ nemá k dispozícii minimálne krycí list alebo uhradenú faktúru za opravu vozidla, a teda samotným vystavením faktúry autoservisom nedochádza automaticky k odovzdaniu opraveného vozidla poškodenému.

11. Žalovaný v duplike okrem iného uviedol, že poškodenej nič nebránilo, aby v uvedený deň (22.XX.2019) uhradila všetky náklady za opravu, ktorých náhradu by si potom u žalovaného uplatnila. Takúto procesnú obranu považuje za absolútne nedôvodnú a neprijateľnú v kontexte skutkových okolností danej veci. Pokiaľ by sa stotožnil s týmto tvrdením, poškodená by musela mať v čas skončenia opravy k dispozícii finančné prostriedky vo výške 2.250,26 EUR na úhradu faktúry autoservisu. V žiadnom prípade nemožno od poškodenej, ktorá je fyzickou osobou, požadovať, aby sama uhradila faktúru za opravu a skrátila tak dobu trvania nájmu náhradného vozidla, obzvlášť v prípade ak ide o sumu tak vysokú, ako tomu bolo v danom prípade. Zotrval na argumentácii uvedenej vo vyjadrení k

odporu a zdôraznil, že trvanie nájmu je v danom prípade plne dôvodné až do doby úhrady faktúry za opravu vozidla poisťovňou dňa 13.09.2019. K uvedenému poukázal na potvrdenie autoservisu ALTERIA MOTOR, s.r.o., z obsahu ktorého je zrejmé, že autoservis odovzdal poškodenému jeho vozidlo ihneď po doručení krycieho listu za opravu.

12. Ďalej uviedol, že položka 30,- EUR predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poisťnej udalosti ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Považoval za všeobecne akceptovateľné, že prenajímateľovi vznikajú náklady v súvislosti s odovzdaním, prevzatím a prípravením vozidla očisteného pre ďalšieho klienta, z toho dôvodu je úplne prirodzené, že nielen žalobca ale aj iné autopožičovne fakturujú spolu s nájmom poplatok za služby nevyhnutne spojené s nájmom. Navyše predmetný poplatok bol medzi zmluvnými stranami riadne dojednaný v zmluve o nájme, v dôsledku čoho má tento hmotno-právny základ vyplývajúci zo zmluvného vzťahu založeného nájomnou zmluvou uzatvorenou medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom a z hľadiska nutnosti a účelnosti jeho vynaloženia, a teda dôvodnosti jeho uplatnenia v rámci náhrady škody je i táto časť krytá príčinnou súvislosťou spojenou so vznikom dopravnej nehody.

13. Vo vzťahu k dôvodnosti tohto nároku uviedol, že súd by mal vziať do úvahy, že pri dopravnej nehode sa nejedná o bežný, plánovaný nájom vozidla, ale o náhodnú udalosť, keď je poškodený náhle vinou inej osoby vystavený skutočnosti, v dôsledku ktorej je obmedzený v užívaní svojho motorového vozidla. V takejto situácii by následne musel vynaložiť ďalšie náklady, napr. na zabezpečenie odvozu vozidla do opravy, vyzdvihnutie opraveného vozidla, vyzdvihnutie a odovzdanie prenajatého vozidla, a to vo forme nákladov na taxislužbu alebo prostriedky hromadnej dopravy. Zároveň aj takéto náklady by boli nepochybne súčasťou skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou a na ktoré by poškodený mal nárok. Žalobca však poskytuje svojim klientom komplexné služby zahŕňajúce administratívu a zároveň pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Uvedené v praxi znamená, že žalobca dané vozidlo privezie, odovzdá poškodenému a po skončení nájmu vyzdvihne priamo na mieste určenom poškodeným, v mnohých prípadoch v mieste jeho trvalého pobytu, resp. v autoservise pri vyzdvihnutí opraveného vozidla, v dôsledku čoho poškodený nemusí vynaložiť ďalšie náklady na prepravu v súvislosti s odstraňovaním následkov škodovej udalosti. Na druhej strane je samozrejmé, že žalobca musí pri vykonávaní uvedených činností vynaložiť určité náklady (a to napr. náklady na pohonné hmoty, cena práce osoby, ktorá vozidlo pripraví k prevzatiu a vyzdvihne po skončení nájmu atď.) Preto poplatok uplatnený žalobcom je odôvodneným nárokom a tento je nepochybne súčasťou skutočnej škody vzniknutej v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou.

14. Vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania nad rozsah vyjadrenia k odporu uviedol, že žalovaný nesplnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP. Žalovaný má zato, že oznámením o poisťnom plnení zo dňa 16.10.2019 si splnil povinnosť riadne a včas vysvetliť dôvody krátenia poisťného plnenia. S uvedeným sa však nemožno stotožniť, nakoľko zo strany žalovaného ide iba o strohé vyjadrenie, ktoré jednoznačne neposkytuje poškodenému resp. žalobcovi odpoveď na základe čoho žalovaný poisťné plnenie krátil, akým spôsobom vypočítal náklady, ktoré by vznikli prevádzkou vlastného vozidla, resp. prečo neuznal poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, a teda ide o strohé vyjadrenie, z ktorého nemožno jednoznačne posúdiť dôvodnosť krátenia.

15. Vo vzťahu k nároku na úhradu úroku z omeškania konštatoval, že žalovaný postupoval v rozpore s ustanoveniami zákona č. 381/2001 Z. z. Zároveň pri akceptácii právneho názoru žalovaného ako aj prezentovaných rozhodnutí NSSR sp. zn. 3Cdo/145/2017 a sp. zn. 1Cdo/212/2017 by nepochybne došlo k popretiu právneho inštitútu úrokov z omeškania a jeho základných funkcií - preventívnej, represívnej a satisfakčnej, pokiaľ pre úplné vylúčenie hradenia úrokov z omeškania poisťovateľovi postačuje uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného. Takéto rozhodnutie by predstavovalo neopodstatnený zásah do práv poškodeného a zároveň je v rozpore s účelom zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, ktorým je zabezpečenie rýchlej a efektívnej reparácie náhrady škody a ochrany poškodeného. V tomto smere dal súdu do pozornosti súdu tiež rozhodnutia Krajského súdu v Z. sp. zn. 8Co/132/2019 zo dňa 27.09.2019, sp. zn. 7Co/58/2020 zo dňa 26.XX.2020.

16. Žalovaný vyjadril nesúhlas s tvrdeniami žalobcu. Zdôraznil, že v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v spojení s § 15 ZoPZP, poškodená nemá nárok na náhradu akýchkoľvek vynaložených výdavkov, ktoré jej vznikli v súvislosti s poisťnou udalosťou,

ale iba tých, ktoré sú odôvodnené a účelné. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje poškodenú (resp. v danom prípade žalobcu). Žalobca však do dnešného dňa nepreukázal existenciu dôvodov, pre ktoré by bol prenájom náhradného vozidla účelný a nevyhnutný aj po dni 22.8.2019. Žalovaný preto vychádzal z predložených listinných dôkazov a nájomné za dni od 23.8.2019 do 13.9.2019 žalobcovi nerefundoval. Faktúra za opravu motorového vozidla zn. T. S. Q.: ZA990HB (motorové vozidlo poškodené dopravnou nehodou) bola vyhotovená už dňa 22.8.2019, tzn. oprava motorového vozidla bola ukončená v uvedený deň (deň dodania tovaru/služby). Dôvod na trvanie prenájmu náhradného motorového vozidla po ukončení opráv poškodeného motorového vozidla (22.8.2019) preto nebol daný a jeho prenájom v období po 22.8.2019 nebol nevyhnutný a opodstatnený. Poškodenej totiž nič nebránilo, aby v uvedený deň uhradila všetky náklady za jeho opravu, ktorých náhradu by si potom u žalovaného uplatnila. Ak žalobca tvrdí, že si poškodená motorové vozidlo nemohla v stanovenom termíne vyzdvihnúť, je povinný to preukázať (čo však nespravil). Opakovane zdôraznil, že pri nároku na náhradu za prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné skúmať nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov. Výška skutočnej škody, ktorá spočíva vo vynaložení nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla je limitovaná nutnosťou a účelnosťou vynaložených nákladov za požičané motorové vozidlo. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30. 3. 2012, sp. zn. 25 Cdo 3911/2007, v ktorom súd prezentuje nasledujúci názor: „Škodu spočívajúcu v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypůjčenie osobného automobilu ve srovnání s náklady, jež by jinak vynaložil na provoz svého automobilu, který nemohl použít v důsledku poškození, je třeba považovat za skutečnou škodu, kterou je škůdce povinen nahradit v rozsahu nutně a účelně vynaložených nákladů. I když úvaha o srovnatelnosti vypůjčeného vozidla s vozem poškozeným závisí vždy na okolnostech konkrétního případu, a může se tedy odvíjet i od hodnot a veličin uvedených odvolacím soudem, taková úvaha předpokládá, že tyto hodnoty a veličiny jsou známy, tedy že byly v řízení zjištěny. V daném případě však jakékoliv podklady pro skutkový závěr odvolacího soudu v uvedeném směru chybí.“. Totožné stanovisko zaujal aj Krajský súd v Bratislave v uznesení zo dňa 30.4.2019 sp. zn. 10Co/124/2017. Z uvedených dôvodov žalovaný postupoval správne, keď žalobcovi uhradil iba preukázané a účelne vynaložené náklady za prenájom náhradného motorového vozidla. Ak by akceptoval názor žalobcu, že žalovaný je povinný nahradiť poškodenej akékoľvek výdavky vzniknuté v súvislosti s poistnou udalosťou, tak by aprobovali záver, podľa ktorého by dochádzalo k zneužívaniu škodovej udalosti na „bezplatný prenájom“ iného vozidla. Takýmto konaním by sa iba „umelo“ navyšovali náklady za prenájom náhradného motorového vozidla, a teda výšky škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorú má žalovaný (ako poisťovateľ) uhradiť, čo je neakceptovateľné. Poškodenej preto nemôže vzniknúť nárok na refundáciu nákladov za zapožičanie náhradného vozidla v ľubovoľnej dĺžke iba preto, že bola v dôsledku škodovej udalosti ukrátená na možnosti užívať vlastné motorové vozidlo. Takýto výklad odporuje podstatným ustanoveniam ZoPZP o rozsahu poistného krytia. Vyslovil názor, že žalobca má ekonomický záujem na navyšovaní nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla, keďže postúpením pohľadávky si ako postupník, titulom poistenia zodpovednosti, uplatňuje nárok na náhradu škody priamo voči žalovanému (ako poisťovateľovi). Žalobca svojím konaním navyšuje výšku skutočnej škody o položky, ktoré poisťovateľ nie je povinný uhradiť z povinného zmluvného poistenia. Poplatok vo výške 30,- EUR, ktorý si účtuje žalobca za pristavenie a prevzatie vozidla, preto nemožno refundovať v zmysle § 4 ods. 2 ZoPZP v spojení s § 15 ZoPZP, keďže náhrada skutočnej škody je limitovaná účelnosťou a odôvodnenosťou vynaložených nákladov. Navyše musí ísť o nároky, ktoré sú *expressis verbis* vymedzené v citovanom ustanovení, čo náklady za pristavenie a prevzatie vozidla nie sú. Na uvedenom nič nemení ani to, že uvedený poplatok si žalobca účtuje pri každom uzavretí zmluvy o nájme náhradného motorového vozidla.

17. Zotrval tiež na stanovisku, že nárok na úrok z omeškania je v danej veci vylúčený. Opätovne zdôraznil, že žalovaný splnil všetky svoje povinnosti poisťovateľa vo vzťahu k poškodenej. Žalovaný v trojmesačnej lehote od oznámenia vzniku poistnej udalosti splnil listom zo dňa 16.10.2019 podmienku, ktorá v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania. Keďže žalovaný oznamovaciu povinnosť splnil v normatívnej lehote, nie je podľa § 11 ods. 8 ZoPZP povinný žalobcovi uhradiť úroky z omeškania. Eventuálny nárok na úroky z omeškania by mohol žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by žalovaný neplnil poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle § 11 ods. 7 ZoPZP. Zo strany žalovaného nejde o svojvoľný výklad ustanovení § 11 ods. 6 ZoPZP v spojení s § 11 ods. 8 ZoPZP. Prezentovaný právny záver vyplýva aj z aktuálnej rozhodovacej praxe (najmä rozsudky Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.2.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017 a zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017). Navyše, ide o rozhodnutia, ktoré v rámci svojej rozhodovacej činnosti zohľadňujú všeobecné súdy na území celej Slovenskej republiky. Právny názor Najvyššieho súdu SR, vyslovený v identifikovaných rozhodnutiach, je preto už všeobecne akceptovaný súdmi nižších

inštancii a aplikovaný v rámci rozhodovacej praxe. Svedčí o tom aj množstvo rozhodnutí krajských súdov, ktoré postupovali v súlade s vyššie prezentovaným právnym názorom Najvyššieho súdu SR (napr. rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.10.2019, sp. zn. 8Co/2/2019; rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.7.2019, sp. zn. 2Co/353/2018; rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.5.2019, sp. zn. 17Co/321/2018; rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 3.4.2019, sp. zn. 11Co/260/2018; rozsudok Krajského súdu v Z. zo dňa 24.9.2019, sp. zn. 11Co/187/2019; rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.10.2019, sp. zn. 17Co/32/2019; rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 6.3.2019, sp. zn. 9Co/138/2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.10.2019, sp. zn. 23Co/17/2018; rozsudok Krajského súdu v Z. zo dňa 30.10.2019, sp. zn. 13Cob/114/2019 a ďalšie).

18. Vo veci súd nariadil pojednávanie na ktoré sa nedostavil žalobca z dôvodu karantény, súhlasil však s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Žalovaný na pojednávaní zotrval na podaných vyjadreniach.

19. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

20. V konaní nebolo sporné, že dňa XX.XX.E. došlo v Z. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky T. S. Q.: Z ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená O. U., E. XX Z. ako poškodený. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla C. S., Q.: Z v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného, ktorý evidoval poistnú udalosť pod č. 1525.6784/E.-4 (1963261). Uvedenú skutočnosť súd podľa § 151 ods. 2 CSP považoval za nespornú.

21. Rovnako za nespornú považoval súd skutočnosť, že poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla v spoločnosti ALTERIA MOTOR, s.r.o., ktorá bola vykonaná v dňoch dňa 22.8.2019 so zhodným dátumom dodania tovaru a poskytnutia služby, ktorá bola vyúčtovaná faktúrou č. 1193376, ktorou bola vyúčtovaná oprava vozidla T. CX-3 2WD 2,0i M/T v sume 2.250,26 eur s DPH splatnou 5.9.2019.

22. Súd zistil, že podľa Zmluvy o nájme č. 9/2019 zo dňa 13.8.2019 prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky Peugeot Fifter Z.G na dobu od 13.8.2019 do 13.9.2019 pri stanovenom dennom nájmom 70 eur za zmluvné nájomné vo výške 45,- eur a poplatok za pristavenie a odobratie vozidla 30 eur. Podľa protokolu o prenájme náhradného vozidla prenajímateľ odovzdal nájomcovi (poškodenej) predmet nájmu 13.8.2019 a prevzal dňa 13.9.2019. Po ukončení nájmu vystavil žalobca poškodenej faktúru č. 0122019 zo dňa 19.9.2019, splatnú dňa 19.9.2019 na sumu 1425,- EUR ako nájom motorového vozidla za obdobie od 13.8.2019 do 13.9.2019, t.j. 31 dní pri dennom nájme 45,- EUR a jednorazového poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- EUR.

23. Zmluvou o postúpení pohľadávky poškodený zároveň dňa 19.9.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti Voči Wüstenrot poisťovňa a.s. spôsobenej vozidlom C. S., Q.: ZA407GO z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1425,- EUR, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu za odplatu vo výške 1425,- eur. Uvedená skutočnosť, aj v súvislosti s aktívnou legitímáciou, bola preukázaná zmluvou po postúpení pohľadávky a oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 19.9.2019.

24. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

25. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

26. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným

nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

27. Podľa § 11 ods. 8 cit. zákona, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (ustanovenie odkazuje na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

28. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Vo vzťahu k aktívnej legitimácii žalobcu súd má za to, že táto je daná a preukázaná. V konaní bolo nesporné, že žalobca prenajal poškodenému vozidlo počas trvania opravy vozidla. Poškodenie vozidla poškodeného bolo zavinené poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme poškodený užíval vozidlo po dohodnutú dobu za dohodnuté odplatu. Na základe užívania prenajatého vozidla žalobcovi vznikol voči poškodenému nárok na nájomné. Tento nárok bol aj vyúčtovaný faktúrou v zmysle zmluvy. Záväzok nájomcu vznikol užívaním vozidla na základe synalagmatického úkonu, teda za užívanie náhradného prenajatého vozidla je poškodený povinný zaplatiť odplatu - dohodnuté nájomné a poplatky. Nárok nevzniká vyúčtovaním a jeho vznik úplne nezávislý od vôle osoby, ktorá škodu spôsobila či poisťovne, ktorá likviduje za škodcu (v jeho mene) poisťnú udalosť, ale vrátením predmetu nájmu pokiaľ nebolo dohodnuté medzi prenajímateľom a nájomcom inak.

31. Poškodený zmluvou o postúpení pohľadávky ako postupca postúpil žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku voči žalovanému ako poisťovní (pohľadávku voči škodcovi, ktorý protiprávnym konaním škodu zaviniť, ktorú možno uplatniť aj priamo voči poisťovní podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.), ktorá mu vznikla titulom náhrady škody spôsobenej poškodením vozidla tým, že nemohol užívať poškodené vozidlo počas opravy a musel si zapožičať náhradné vozidlo. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, odplata sa rovnala výške postúpenej istiny.

32. Tým, že žalobca nadobudol pohľadávku od poškodeného voči poisťovní, musel zaplatiť postupcovi dohodnutú odplatu.

33. Poškodený mal voči žalobcovi zároveň záväzok titulom úhrady nájomného, pričom záväzok poškodeného z nájomného zodpovedá pohľadávke prenajímateľa - žalobcu. Zároveň však žalobca mal voči žalovanému aj pohľadávku titulom odplaty za postúpenú pohľadávku (postúpený nárok na náhradu škody). Tým, že si strany (poškodený a žalobca) započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu (prenajímateľa vozidla) za nájomné (voči poškodenému ako nájomcovi) a pohľadávka poškodeného - nájomcu na odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Nezanikla tým však postúpená pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia, ktorá nebola a nemohla byť predmetom započítania (predmetom započítania bolo nájomné oproti odplate za postúpenú pohľadávku). Samotné započítanie je voči poisťovní irelevantné (započítaná bola odplata za postúpenie voči nájomnému). V žiadnom prípade súd nezistil, že by žalobca vykonal akýkoľvek úkon pristúpenia k dlhu poškodeného, ktorý mal poškodený voči nemu, že by dochádzalo k obchádzaniu zákona či iného konaniu v rozpore so zákonom či dobrými mravmi. Voči žalovanému ide o totožný nárok, ktorý bez postúpenia pohľadávky by voči poisťovní uplatňoval poškodený a ten by zároveň bol povinný uhradiť žalobcovi, postúpením pohľadávky len prevzal na seba zodpovednosť za uplatnenie. Teda súd mal v konaní nespochybniteľne preukázanú aktívnu legitimáciu žalobcu, pričom aktívna legitimácia nebola spochybnená v žiadnom konaní, o ktorom má súd vedomosť.

34. V konaní bolo nesporné, že poistenec žalovaného zaviniť vznik nehody a poškodil právnomu predchodcovi žalobcu osobné motorové vozidlo, ktoré pre odstránenie následkov škody a navrátenie do pôvodného stavu musel nechať opraviť. Po dobu opravy nemohol motorové vozidlo užívať, pričom za účelom obvyklej prepravy si poškodený prenajal náhradné vozidlo. Vznikom nároku na odplatu prenajímateľovi vznikla poškodenému ujma, pretože je povinný zaplatiť nájomné, teda došlo k zmenšeniu aktív rovnako, ako pri povinnosti úhrady za opravu vozidla. Takýto nárok žalovaný nespochybnil, rozporoval len dĺžku a účelnosť nájmu.

35. Žalovaný namietal, že žalobca nepreukázal, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo po tom, čo bola vykonaná oprava. Súd sa s uvedeným tvrdením stotožnil.

36. Z faktúry č. 1193376 spoločnosti ALTERIA MOTOR, s.r.o., ktorá vykonala opravu vozidla, ktorej rozsah nebol sporný a na základe ktorej žalovaný poskytol poškodenému poisťné plnenie, oprava vozidla

T. CX-3 2WD 2,0i M/T bola vykonaná (ukončená) v dňa 22.8.2019, ktorý je označený ako dátum dodania tovaru a poskytnutia služby za odplatu v sume 2.250,26 eur s DPH splatnou 5.9.2019. Teda v čase ukončenia opravy nebola odplata za opravu splatná, táto sa stala splatnou až neskôr. Súd teda nezistil žiadnu prekážku, pre ktorú by ALTERIA MOTOR, s.r.o. nemala vydať poškodenej opravené vozidlo. Právny vzťah medzi poškodeným a autoopravovňou sa riadi ust. zmluvy o oprave a úprave veci podľa § 652 až § 656 Obč. zák.. Súd nezistil, že by zhotoviteľ opravy (ALTERIA MOTOR, s.r.o.) si uplatnil napr. zádržné právo podľa § 151s a násl. Občianskeho zákonníka.

37. Na uvedenej skutočnosti nič nemení ani prehlásenie ALTERIA MOTOR, s.r.o. zo dňa 31.8.2020 podľa ktorého, po poistnej udalosti č. 1525.6784/E.-4 zo dňa 15.7.2019 bolo prevzaté vozidlo do autoservisu za účelom opravy dňa 13.8.2019. Po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne Wüstenrot poisťovňa a.s. za opravu vozidla dňa 13.9.2019 bolo poškodené vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi dňa 13.9.2019.

38. Ani uvedené vyhlásenie opravcu nepreukazuje, že by odmietal vydanie vozidla, jeho vydanie podmieňoval predčasnou úhradou odplaty (ktorá v čase ukončenia opravy nebola splatná) a súd pre odmietnutie vydania vozidla ani nezistil racionálny dôvod. Ak by aj opravca mal takúto podmienku, súd nezistil a nemal preukázané, kedy žiadala poškodená o vydanie tzv. „krycieho listu- záväzný prísľub poisťovne, že zaplatí poistné plnenie v deklarovanej výške“, že objektívne nemohla uhradiť požadovanú odplatu a na túto skutočnosť v spojení s podmienkou opravcu (ALTERIA MOTOR s.r.o.) upozornila žalovaného. Ak poškodená nežiadala o vydanie krycieho listu pred započatím opravy, poisťovňa po doručení faktúry (vyúčtovania, preukázania nákladov) za opravu musela vykonať šetrenie za účelom zistenia nároku podľa § 11 ods. 6 ZoPZP a plniť v zmysle lehoty stanovenej v § 11 ods. 7 ZoPZP.

39. Súd preto nárok na nájomné za vozidlo od 23.8.2019 do 13.9.2019 považoval za náklady, ktoré neboli vynaložené účelne a nie sú priamym následkom poškodenia vozidla, teda priamo nesúvisia (len sprostredkovane) so spôsobenou škodou.

40. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- EUR sa súd nestotožňuje s vyloveným názorom žalovaného o jeho neúčelnosti a nedôvodnosti, pričom argumentačne sa prikláňa k prednesom žalobcu. Súd považuje za logické, že každá požičovňa automobilov musí odovzdať vozidlo vyčistené, zodpovedajúce hygienickým štandardom (v súčasnej dobe aj dezinfikované), s čím sú spojené náklady. Vzhľadom na to, prenajímateľ musí pri prevzatí vozidla vyčistiť interiér a exteriér a odovzdať vozidlo čisté a nezávadné, musí skontrolovať jeho stav, vynaloží náklady zodpovedajúce takejto činnosti. Takéto služby môže prenajímateľ zahrnúť do výšky nájomného, prípadne v rámci obchodnej politiky a konkurenčného boja stanoví jednorazový poplatok alebo pri nájomnom za kratšie obdobie stanoví zvýšené nájomné alebo pomerne k týmto nákladom zvýši celkové nájomné. Preto pokiaľ sa nejedná o poplatok, ktorého výška je v rozpore s obchodnými zvyklosťami, zásadami poctivého obchodného styku či dobrými mravmi, výška poplatku v spojení s výškou nájmu nie je výrazne vyššia ako iné obvyklé nájomné, je to len vecou obchodnej politiky či konkurenčného boja medzi spoločnosťami poskytujúcimi obdobnú službu. Dokonca v určitých prípadoch niektoré požičovne stanovujú nájom pomerne nízko avšak vyžadujú poplatky za pristavenie či čistenie automobilu, poplatok za doplnenie mazív a prevádzkových kvapalín, poistenie a pod.. V každom prípade žalovaný nepreukázal, že by zo strany žalobcu došlo k zneužitiu práva a poplatok by bol stanovený len za účelom zvýšenia odplaty. Poplatok podľa znalostí súdu, a to aj z iných konaní predstavuje úhradu jednorazových nákladov za čistenie automobilu, pristavenie - dovoz k zákazníkovi a odvoz z miesta odovzdania, najčastejšie zo servisu v ktorom sa opravovalo poškodené vozidlo, pričom súd výšku nájomného v spojení s poplatok 45 eur/deň + 30 eur za dobu nájmu nepovažuje za vysokú, ani pri krátkodobom nájme. Je práve na žalovanom, aby svoje tvrdenie o neprijateľnosti, neprímeranej výške či neúčelnosti preukázal, avšak v tomto konaní tak neurobil. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalovaný nebol oprávnený krátiť plnenie o výšku poplatku.

41. Pokiaľ sa jedná o krátenie nároku žalovaným o odpočet nákladov, ktoré by vznikli prevádzkou vlastného motorového vozidla, v tomto prípade žalovaný absolútne svoj postup neodôvodnil. Súd sa len môže domnievať, že sa môže jednať o možnú amortizáciu poškodeného vozidla počas doby, po ktorú poškodená používala náhradné vozidlo, prípadne podiel, o ktorý by sa používaním náhradného motorového vozidla predžil servisný interval, výmena oleja či filtrov ... Pokiaľ však súd zistil, tak žalobca ako prenajímateľ odovzdal poškodené vozidlo s plnou nádržou, tá vozidlo s plnou nádržou vrátila, teda nemôže sa jednať ani o „úsporu“ PHM, teda že by prostredníctvom plnenia poisťovne boli financované aj náklady na jazdu vozidla. Naviac, súd by nárok žalovaného na krátenie odplaty o 36 eur musel sám v konaní nachádzať, čo považuje za absolútne neprípustné. Súd teda nemal preukázaný dôvod krátenia uplatneného nároku o sumu 36 eur.

42. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol, že žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nájomného za obdobie od 13.8.2019 do 22.8.2019, teda za 10 dní = 45 x 10, poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 eur, spolu 480 eur, teda krátenie o sumu 66 eur bolo nedôvodné a na úhradu uvedeného nároku žalovaného zaviazal, vo zvyšku nájomného za 21 dní vo výške 945 eur žalobu zamietol.

43. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. s tým, že omeškanie stanovil v zmysle ust. § 11 ods. 8 a § 11 ods. 6 písm. a/ zák. č. 381/2001 Z.z. dňom nasledujúcim po uplynutí 15 dňovej lehoty od ukončenia šetrenia. Súd sa v tomto rozsahu nemôže stotožniť s názorom vysloveným Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

44. Súd pri nároku na úroky z omeškania a vznikom omeškania uvádza, že v prípade náhrady škody sa jedná o deklaratórny, nie konštitutívny rozsudok, teda potvrdzuje existujúci nárok. Nárok na náhradu škody súd nestanovuje podľa vlastnej úvahy ako napr. náhradu nemajetkovej ujmy, teda nárok nevzniká rozhodnutím súdu. Nárok na náhradu škody vznikom nákladov na užívanie náhradného vozidla predstavuje nárok, kde je zrejmé kto škodu spôsobil a v akej výške, teda povinnosť uhradiť škodu vzniká vtedy, keď sa ten kto škodu spôsobil dozvie v akej výške škodu spôsobil a komu. Ak je možné uplatniť nárok priamo voči poisťovni, tak poisťovňa je povinná plniť po ukončení šetrenia. Ak totiž poisťovňa ukončí šetrenie tak, že nárok na poisťné plnenie nevznikol (škoda nebola preukázaná), nemohla si splniť svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, ibaže by nárok nebol riadne uplatnený, teda v konaní pred súdom by bol iným spôsobom skutkovo vymedzený alebo preukázaný, čo však žalovaný netvrdil a nepreukazoval. Tak ako žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Z. sp. zn. 8Co/132/2019, tunajší súd sa plne stotožňuje s daným odôvodnením. Tiež však musí uviesť, že ust. § 10 ods. 7 zákona o PZP je potrebné vykladať nie len gramaticky ale pri použití logického výkladu tak, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie, teda poisťovňa je povinná plniť do 15 dní od skončenia prešetrovania na zistenie jej povinnosti plniť (plnenie musí stavať v úplnom rozsahu) a to aj vtedy, ak svoju povinnosť stanovila nesprávne. Povinnosť plniť po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške nároku (náhrady škody) voči poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia, je len vtedy, ak by poistenec od začiatku popieral zodpovednosť za škodu a táto bola deklarovaná - určená až rozhodnutím súdu. Povinnosť plniť podľa rozsudku sa nevzťahuje na prípad, keď poškodený uznal zodpovednosť za vznik škody a požiadal poisťovňu o plnenie. Tomu zodpovedá povinnosť poisťovne v prípade sporu ustanoviť poistenému zástupcu (§ 10 ods. 5 zák. o PZP). Poisťovňa nemôže mať výhodnejšie postavenie ak odmietne plniť (alebo sa rozhodne plniť len čiastočne) až do doby pokiaľ jej povinnosť nie je stanovená súdom, ako keby riadne vykonala šetrenie a za poisteného nahradila škodu v plnom rozsahu po vykonaní riadneho šetrenia. Tiež ak má poisťovňa povinnosť vykonať šetrenie, musí šetrenie vykonať riadne tak, aby na základe jeho výsledkov nahradila celú spôsobenú a preukázanú škodu. V takomto prípade ad absurdum by každého poškodeného mohla odkázať na konanie pred súdom s písomným odkazom, že rozsah povinnosti plniť nebol riadne preukázaný (§ 10 ods. 6 písm. b/ zák. o PZP). Preto za nesplnenie povinnosti podľa § 10 ods. 6 zák. o PZP je potrebné považovať aj stav, ak poisťovňa šetrenie nevykonala riadne. To že súd dospel pri stanovení náhrady škody k iným zisteniam ako poisťovňa počas šetrenia preukazuje to, že poisťovňa si svoju povinnosť riadne nesplnila. Preto súd podľa § 10 ods. 8 zák. o PZP stanovil omeškania žalovaného s náhradou škody od uplynutia 15 dní po ukončení šetrenia podľa § 10 ods. 6 zák. o PZP vo výške podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z..

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

47. Nakoľko žalovaný mal úspech v pomere 98%, žalobca v pomere 2%, súd stanovil povinnosť žalobcu nahradiť trovy konania podľa pomeru úspechov v rozsahu 96%.

48. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).